

† ПАРОХИЈСКИ ГЛАСНИК ХРАМА „СВ. ТРОЈИЦА“

HOLY TRINITY SERBIAN ORTHODOX CATHEDRAL, 1 NOEL ST, BRUNSWICK EAST VIC 3057

ПРОТОЈЕРЕЈ-СТАВРОФОР Милорад Лончар, ПАРОХ И СТАРЕШИНА ХРАМА • 0478 922 154 • fmilorad@hotmail.com

ПРОТОЈЕРЕЈ-СТАВРОФОР Петар Дамњановић, ПАРОХ • 0467 613 165 • protapetar@hotmail.com

SVTROJICA.MELBOURNE СВТРОЈИЦАБРАНЗВИК HOLY.TRINITY.BRUNSWICK

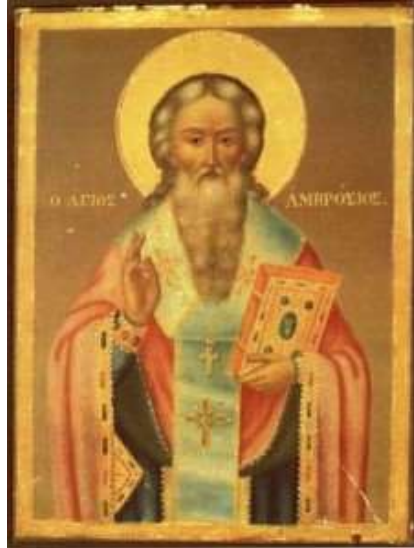
МЕЛБУРН, НЕДЕЉА 20. ДЕЦЕМБАР 2020. Број 68 Година II

СВА ПИТАЊА, ПРИМЕДБЕ, МОЛБЕ ЗА ПАСТИРСКУ И ДРУГУ ПОМОЋ ДОСТАВИТЕ НА ГОРЕ НАВЕДЕНЕ АДРЕСЕ.

СВ. АМВРОСИЈЕ И СВ. ГРИГОРИЈЕ

Овај велики, свети отац цркве православне беше знаменита рода; отац му беше царски намесник Галије и Шпаније, но вером незнабожац, а мајка хришћанка. Док још беше у колевици, једном се спусти рој пчела на њега, изли мед на уста његова и одлете. И још као дете пружао је руку и говорио пророчки: „Целујте, јер ћу и ја бити епископ“.

По смрти оца свога цар га постави за свог намесника Лигуријске области, у којој Медиолан беше главни град. Када умре епископ тога града, би велика распра међу православним и јеретицима аријевцима око избора новог епископа. Амвросије по дужности уђе у цркву да одржава ред. Утом неко дете на грудима материним узвикну: „Амвросије – епископ!“ Ово цео народ прими као глас Божји и, насупротив вољи Амвросијевој, изабраше једногласно њега за епископа. Амвросије се крсти и кроз недељу дана прође све претходне чинове и би рукоположен за епископа. Као епископ Амвросије утврди веру православну, потисне

Св. Амвросије, еп. милански јеретике, украси цркве, распростре веру међу незнабошцима, написа многе поучне књиге и послужи примером правог хришћанина и хришћанског пастира. Он је саставио и познату благодарствену песму: Тебе Бога хвалим.

Овај славни јерарх, због чије су мудрости и слаткоречивости посећивали га људи из далеких земаља, био је веома уздржљив и трудољубив. Спавао је мало, радио је и молио се Богу непрестано, постио је све дане изузев суботе и недеље.

Зато му је Бог дао и да види многа чудеса Божја и да их сам учини. Кротак према малим људима, он је био неустрашив пред великим. Изобличио је царицу Јустину као јереткињу, Максима тиранина и убицу проклео, цару Теодосију забранио приступ у храм све док није покајао свој грех, с Евгенијем насилним и самозваним царем не хте се сусрести. Овом богоугодном мужу дарова Бог толику благодат, да је и мртве васкрсавао, демоне из људи изгонио, болеснике од сваке болести исцељивао, и у будућност прозирао. Скончао мирно на осветку Васкрса 397. године.

Преподобни Григорије Ђугљиви. Пореклом Србин. Оснивач Светогорског манастира светог Николаја, познатог због њега под именом Григоријата. На четврт сата од манастира налази се његова келија, где се у ћутању испаштао и молио. Овај Божји човек упокојио се мирно 1406. године. Године 1761. био је велики пожар у манастиру, којом приликом неки монаси узму његове мошти и пренесу у Србију. (Пролој)

КАЛЕНДАР И РАСПОРЕД БОГОСЛУЖЕЊА ЗА НАРЕДНУ НЕДЕЉУ

НЕДЕЉА, 20/7. ДЕЦЕМБАР 2020. СВ. АМВРОСИЈЕ И СВ. ГРИГОРИЈЕ- ДЕТИЊЦИ ЈУТРЕЊЕ у 9ч; ЛИТУРГИЈА у 10ч	НЕДЕЉА ДВАДЕСЕТ ОСМА ПО ДУХОВИМА - Глас 3. Јутрење: Јеванђеље васкрсно 6. Лк. 24, 36-53 Литургија: Апостол Кол. 1, 12-18; Јев. Лк. 17,12-19
ЧЕТВРТАК, 24. ДЕЦЕМБАР	АКАТИСТ ПРЕСВЕТОЈ БОГОРОДИЦИ у 18ч
СУБОТА, 26. ДЕЦЕМБАР	ВЕЧЕРЊЕ УОЧИ НЕДЕЉЕ у 18ч
НЕДЕЉА, 27. ДЕЦЕМБАР СВ. МУЧ. ТИРС, ЛЕВКИЈЕ, ФИЛИМОН И ДР.	ЈУТРЕЊЕ у 9ч, ЛИТУРГИЈА у 10ч
ДРЖАВНИМ ПРОПИСОМ БОГОСЛУЖЕЊА СУ ДОЗВОЉЕНА ДО 150 ПРИСУТНИХ. БОЖИЋНИ ПОСТ ЈЕ У ТОКУ.	

ИКОНА БОГА НЕВИДЉИВОГА

Наша Света Црква нас учи да „Бога нико никада није видео“ (Јн.1,18), да у Бога није могуће илегалити (2.Мојсијева 33,18-23). Али, Онај „у кога имамо искушење, ойрошшење тријехова“ (Кол. 1,14), својим доласком у свет, у човечијем телу, Господ Исус Христос, Он нам је омогућио да гледамо Бога „лицем к лицу“. Да се дружимо са Богом, да ходимо са Њим, али, што је најважније, да можемо гледати у Њега „који је икона Бога невидљивога“ (Кол. 1,15), како сведочи апостол Павле. Зато, нису у праву они који данас тврде да имају проблем са Богом, јер им је, наводно, потребно нешто опипљиво као доказ о Његовом постојању. Христос је одговор на сва таква питања. „Да нисам дошао и говорио им, не би тријеха и мали, а сад изговора немају за тријех свој“ (Јн. 15,22). Уистину, нико више нема изговора за свој грех нити, пак, оправдања за своја слободна умовања, која не укључују Христа.

Блаженопочивши епископ Данило (будимски), у вези са „вишењем“ или познањем Бога, рекао је да, „по Светом Писму, најближе што можемо рећи о суштини бића Божијега, јесте да је Бог љубав“. Бога, дакле, осећамо нашим бићем, кроз божанске енергије које добијамо посредством Светих тајни. Неоспорно је, такође, да се та љубав Божија, на видљив начин, види у Божијој жртви, коју је поднео за род људски. Али, стварно присуство Бога у нашим животима, осећа се кроз божанске енергије. „Добро нам је овде бити“, збори апостол Петар на гори Тавору, који снажно осећа присуство Божије, у чије лице не може гледати. Христос, „икона Бога невидљивога“, својим очовечењем, на најједноставнији начин, премошћава проблем гледања у Бога. Тај Христос, Који у данашњем јеванђељу лечи 10 губавих људи, који од њега затражише

милост, снажно поручује о томе да је благодарност врлина, коју Бог од нас очекује.

Некако је човеку својствено да заборавља добротворства других. Није реткост да слушамо дневно о томе како овај или онај није био благодаран своме добротвору. По људској логици, добротворство других одузима од наше личности, наше снаге, нашег интегритета. Наравно, у питању је подметање од „синова таме“, али је тако. Човек размишља овако: знам да ми је учинио, али ако то признам јавно, њега ћу уздигнути на високо место, а тамо ја треба да стојим. Јесте, брате, учинио ми је, али да није имао не би ми ни дао. А, ко зна како је он то стекао? Због свега тога, не могу ја да се осећам њему дужан целог живота. Радије ћу да га се клонем и да немам никакав контакт са њим.

Ето, овако би могао да се донекле објасни став неблагодарног човека. Ево једног примера, који сликовито објашњава напред речено. Марко из села Доња Жагубица позајми пријатељу Сими из села Осиња 100 хиљада динара. Пошто је тада, између два велика рата, реч много значила, а адвокатски уговори су били страни у нашем народу, никакав уговор није писан. Симо је сам рекао када ће да врати паре, а када је тај дан дошао, ни Симе ни пара. Време је пролазило. Марта, Маркова жена, опомињала је свога мужа на то да је погрешно и да је она одувек знала да Симо није од речи, али је Марко све то примао са посебним смирењем. Симо је потом рекао своме добром пријатељу да се чуди како Марко никако да му врати позајмљене паре. Тако, кроз пар села Марко, који је био Симин добротвор, буде оклеветан. Није имао доказа да побије причу Симињу. Прича се не завршава овде, али је ово довољно да на најсликовитији начин

објасни како неблагодаран човек може душу да изгуби.

Христос лечи 10 губавих људи од ове тешке и неизлечиве болести. Само један од ове десеторице нашао је за сходно да се врати и заблагодари Господу на овом непроцењивом дару, који је незаслужено добио. Зато Господ говори „усћани и уди; вјера твоја сјасла те је“ (Лк. 17,19). Вера је темељ свакој благодетељи, свакој врлини, па и благодарности. Човек без вере не може а да не види себе у центру света. А, ако је у центру света, онда је просто дужност свих оних других да му служе, те ту нема истинске потребе да он некоме благодари за нешто. Јесте, учинио је то, али није ли требало да учини тако важном човеку?

„ДУША КОЈА ЈЕ СПОСОБНА ЗА ЗАХВАЛНОСТ БОГУ БИЋЕ СПАШЕНА. ДУША КОЈА НИЈЕ СПОСОБНА ЗА ЗАХВАЛНОСТ БОГУ – ЗАНЕМАРУЈУЋИ ЖИВОТ КОЈИ ЈЕ ОД ЊЕГА ДОБИЛА, ЗАНЕМАРУЈУЋИ СВЕ БЛАГОСЛОВЕ, И ИСКУШЕЊА КОЈА ТОЈ ДУШИ ДАЈУ МУДРОСТ – ОСУЂУЈЕ СЕБЕ НА ИСТУ СУДБИНУ НА КОЈУ СУ И НЕЗАХВАЛНИ ДУХОВИ, БЕСТЕЛЕСНА БИЋА КОЈА ЗОВЕМО ДЕМОНИМА, ОСУДИЛИ СЕБЕ. И НЕЗАХВАЛНА ОСОБА СЕБЕ ЧИНИ ПОПУТ ДЕМОЊА, И ПОПУТ ЈУДЕ“

Митрополит псковски и порховски ТИХОН (ШЕВКУНОВ)

Данас, када слушамо Јеванђеље Онога Који је „икона Бога невидљивога“, и Који сам приноси хвалу Оцу своме небескоме за све, неопходно је да размишљамо да смо ми икона Његова те да се, највише, кроз благодарност људима, одаје благодарност самоме Господу, Који нас је створио, избавио из канци греха и смрти, и Који нас приводи Оцу своме, да по Његовим речима „сви једно будемо“, са Оцем и Сином и Духом Светим. Амин.

Проша Милораг Лончар

САВЕТИ СВЕТИХ ОТАЦА

ИАКО СЕ ТРУДИМ ДА ЖИВИМ ПО ЗАПОВЕСТИМА И ДА ЧИНИМ ДОБРО, НИКАКО МИ ТО НЕ УСПЕВА.

Људи који немају урођених склоности ка добру, не треба да очајавају због тога, да се опусте и не труде да живе богољубиво и добродетелно као да је то за њих недоступно и недостижно; напротив, треба добро да размисле и дају све од себе како би били на корист. Чак и ако им не пође за руком да достигну сами врх добродетели и савршенства, но увек мислећи о себи и бринући се, они ће или постати бољи, или у крајњем случају неће бити лошији-а и то је не мала корист за душу. (Прей. Антоније Велики)

КАКО СЕ БОРИТИ ПРОТИВ ЗЛОПАМЋЕЊА?

Ако те је нешто наљутило...или те неко ожалостио, то се ти, по савету Отаца помоли за њега, као за некога ко ти је учинио велико добро. Моли се од свег срца и говори: Боже! Помози брату моме и мени, ради молитава његових. Тиме се човек моли за брата свога, а то и јесте знак састрадања и љубави; и смирује се, молећи помоћ ради његових молитава: а где су састрадање, љубав и смирење, могу ли ту успети раздражљивост или злопамћење или нека друга страст? (Прей. Сава Дорошеј)

ГОВОРЕ ДА НЕ ТРЕБА КЛЕВЕТАТИ (ОГОВАРАТИ), А АКО ЈЕ ЧОВЕК У СУШТИНИ ЛОШ, ДА ЛИ ТО ЗНАЧИ ДА О њЕМУ НИШТА НЕ ТРЕБА ГОВОРТИ?

Постоје два случаја у којима је дозвољено о некоме говорити лоше, и то: када је неопходно са неким се посаветовати о томе како помоћи ономе који греша и онда када је потребно упозорити друге који из незнања могу доћи у општење са лошим човеком,

мислећи да је добар, у случајевима када нам и свети апостол заповеда да не општимо са таквима (2. Сол. 3:14). А ко без такве потребе говори било шта о другоме, с намером да га оцрни, он је клеветник чак и ако су његове речи истините. (Св. Василије Велики)

ЗАШТО ГОВОРЕ ДА НЕОСНОВАНО ВРЕЂАЊЕ ТРЕБА ПОДНОСИТИ СА СМИРЕЊЕМ?

Кроз неосноване боли (увреде) и страдања ми се присаједињујемо Крсту Христовом и из њега црпимо силу крстоносну, очишћујућу, освећујућу, и благодат Божју задобијамо. Пут је тесан и страдалан, пут који води право у рај... Свака напрстина на њему, коју са благодарношћу поднесемо јесте венац Божији који је већ стављен на нашу главу. (Св. Теофан Зашв.)

ШТА ЧИНИТИ АКО НАМ ОПШТЕЊЕ СА ДРУГИМ ИЗ РАЗНИХ РАЗЛОГА НЕ ПРИЧИЊАВА РАДОСТ ВЕЋ ЧАК НАПРОТИВ?

Када се код тебе појави осећање зловоље и мржње према брату твоме, нека не престане твоја некадашња похвала о њему, у разговору са другима, пази да се међу твоје речи не увуче прекор и куђење, већ говори о њему усрдно похвално, моли се за њега као за самога себе и ускоро ћеш се ослободити од злокобне мржње. (Прейодобни Максим Исјоведник)

ГОВОРЕ НАМ ДА ЈЕ НЕОПХОДНО ОПРОСТИТИ УВРЕДЕ. АЛИ У ЖИВОТУ ЈЕ ТО ДОСТА ТЕШКО УЧИНИТИ.

Ако те неко увреди, не гневи се на њега, већ му истогачаса опрости и моли се за њега Богу да би му и Бог опростио. И ако твоје срце то не жели ти га натерај и увери и моли се Господу да би ти помогао да победиш самога себе и телесно мудровање. Јесте тешко, али се то тражи од хришћана. Потребно је да опростиш ближњем ако и сам желиш да добијеш опроштај од Бога, Опрости, и теби ће се опростити, ако ти не опростиш ни теби

се неће опростити. Страшно је то али истинито, јер Свето Јеванђеље тако учи. (Свешти Тихон Задонски)

КАКО ДА ОДРЕДИМО КОЈА ЈЕ СТРАСТ КОД НАС НАЈИЗРАЖЕНИЈА, ДА БИСМО ЗАПОЧЕЛИ ДА СЕ БОРИМО С њОМ?

У одговору на ово питање ће нам помоћи прича о једном подвижнику који је своје старцу упутио слично питање: против које страсти, пре свих, треба се борити? Старац је одговорио: бори се против оне која се тог часа бори против тебе, и сматрај да је она главна код тебе. (Свешти Теофан Зашворник)

ГОВОРЕ ДА СНОВИМА НЕ ТРЕБА ВЕРОВАТИ, А УЈЕДНО И ДА ЈЕ САН ОД ГОСПОДА?

Велика је истина то правило да не треба веровати никаквим сновиђењима. Јер снови најчешће не представљају ништа друго до демонска исмевања и забаве над нама. Ако се држимо овог правила ми понекад нећемо примати ни сновиђења која су нам послата од Бога, но због тога се љубвеобилни Господ Исус неће разгневити на нас, знајући да ми то чинимо из страха од демонских подвала.

(Блажени Дијадох)

ПОНЕКАД МИ МАЛОВЕРУЈУЋИ ЉУДИ ПОСТАВЉАЈУ ПИТАЊА У ВЕЗИ СВЕТОГ ПИСМА, НО НА НЕКА ОД њИХ ЈА НЕ ЗНАМ ДА ОДГОВОРИМ, А НЕПРИЈАТНО МИ ЈЕ ДА ПОКАЖЕМ СВОЈЕ НЕЗНАЊЕ ЈЕР МОГУ РЕЋИ: „КАКО ТО, ТИ ВЕРУЈЕШ А НЕ ЗНАШ?“ МОГУ ЛИ ЈА НЕКА МЕСТА ИЗ БИБЛИЈЕ ДА ТУМАЧИМ ПО СВОМЕ, РАСУЂУЈУЋИ НА ОСНОВУ СВОГА ЦРКВЕНОГ ОПИТА?

Не би требали сами да тумачимо Свето Писмо јер то представља не малу опасност за неверујуће. Када не знаш, најбоље је да ништа не говориш, зато што говорити о Светом Писму по своје разуму јесте безумље. (Прей. Варсануфије Велики)

ДЕТИЊЦИ, МАТЕРИЦЕ И ОЦИ

На Детињце који су у трећу недељу пре Божића, родитељи везују децу. На Материце које су у другу недељу пре Божића, везују се мајке. На Оце који су у последњу недељу пре Божића се везују очеви. Обичај везивање деце, мајки и очева, треба да подсети на чврсту и нераскидиву везу између родитеља и деце, као и између самих супружника. Они који су свезани треба да дарују поклоне да би били одрешени, што атмосферу чини посебно занимљивом и радосном. Овим симболично чинимо исту ствар као и три мудраца који су донели поклоне тек рођеном Разрешитељу од греха - Христу. Овако се полако спремамо за дочек најрадоснијег празника – Рођена Бога као Човека – Божића. Сви ови празници имају за циљ да ојачају породичне везе, и да помогну да се деца и родитељи што боље разумеју, поштују и уважавају. У ове дане се спрема мало бољи породични ручак него обично, али обавезно мора бити постан јер смо у време Божићног поста. Сви ови дани се проводе породично и заједно. (Парохија Св. Сава, Еланора Хајмс)

ДОЧЕК СРПСКЕ НОВЕ ГОДИНЕ

Драга браћо и сестре, планирамо да дочекамо Српску Нову Годину, као што смо то радили протеклих година. Имајући у виду прилике, изазване корона вирусом и државна ограничења, коначна одлука о прослави ће зависити од државних прописа. Због тога вас молимо да пратите наша обавештења о овом значајном догађају. Све потребне информације можете наћи на нашем парохијском сајту.

<https://svtrojica.melbourne>

БОЖИЋЊИ ПОСТ

Као што знате, у току је Божићњи пост. Ово је благословено време, у коме се на посебан начин припремамо за долазак Сина Божијега у телу, Његово славно Рођење од Пресвете Богородице. Нека је свима вама срећан и благословен остатак поста, са молитвом Богомладенцу за свако добро ваше!

МИСЛИ ЗА 20. ДЕЦЕМБАР

ТАДА РЕЧЕ ДАВИД НАТАНУ:
САГРИЈЕШИХ ГОСПОДУ...
СУЗЕ СУ МИ ХЉЕБ ДАН И НОЋ
(2. САМ 12; ПС. 41)

Сагреши цар Давид Богу, покаја се, и Бог му опрости. Велик беше грех царев, но још веће покајање. Винован беше Богу за два тешка греха, за прељубу и убиство, али кад га изобличи Натан, пророк Божји, он болно узвикну: сагријеших Господу! Исповеди, дакле, свој грех и покаја се горко, прегорко. И скрушено се мољаше Богу, плачући, постећи, лежећи на земљи, на дом његов и на народ његов због греха његова. У својим покајничким псалмима он говори: ја сам црв а не човјек (Пс. 22, 6). Од уздихања мојега приону кост моја за месо моје (101, 5). Не спавам (стих 7). Једем пепео као хлеб и пиће своје растварам сузама (9). Колена моја изнемогоше од поста. Ево правог покајања, ево истинитог покајника! Нити је отврдно у греху, нити је пао у очајање. Него надајући се у милост Божју, он се кајао непрестано. И Бог који љуби покајнике, смисловао се на овог узоритог покајника. И опрости му Бог, и прослави га изнад свих царева Израјлевих, и даде му благодат

превелику да пева најкрасније молитве покајничке, и да прорече долазак у свет Спаситеља света, и то од колена његовог.

Видите, браћо, како је дивна милост Божја према покајницима! Толико омиле Богу овај покајани Давид, да се Бог не устиде сам узети на себе тело из семена његовог. Благо онима, који не отврдно у греху, и онима који не падну у очајање због греха. Покајање спасава и од једног и од другог зла.

Господе милостиви, омекшај срце наше сузама покајничким. Теби слава и хвала вавек. Амин.

Св. Владика Николај

СЛУЖБЕ ЗА ПРАЗНИКЕ

ДАТУМ	У	СЛУЖБА
Четвртак 31. децембар	18ч	Акатист Пресветој Богородици
Субота 2. јануар	19ч	Вечерња
Недеља 3. јануар Оци	9ч	Јутрење
	10ч	Литургија
Среда 6. јануар Бадњи дан	19ч	Вечерња и освећење бадњака
Четвртак 7. јануар Божић	9:30ч	Св. Архијерејска Литургија, служи Владика Силуан
Петак 8. јануар Други дан Божића	-	Нема Литургије због саборног служења у манастиру Св. Саве
Субота 9. јануар Св. Стефан	7:30ч	Благосиљање сл. колача и жита
	10ч	Литургија
	12ч	Наставак благосиљања колача
	19ч	Вечерња
Недеља 10. јануар	9ч	Јутрење
	10ч	Литургија
Среда 13. јануар	19ч	Вечерња
	20ч	Дочек Нове године у сали
Четвртак 14. јануар Српска Нова година	9ч	Јутрење
	10ч	Литургија
	19ч	Акатист